

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2-20
za Nemčijo celoletno . . . " 28.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravljanje mesečno . . . " 1-70

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 8.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvarsta (72 mm):
za enkrat . . . po 15 w
za dvakrat . . . " 13 "
za trikrat . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.

Potpisna oznaka, zahvala, osmrtnice itd.:
enostolpna petstvarsta po 18 vin.

Poslano:

enostolpna petstvarsta po 30 vin.

Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Šukri paša izročil svojo sabljo generalu Ivanovu, car Ferdinand ukaže, da se mu vrne. — Bulgari predrli čataldško črto in Čataldžo zasedli. — „Hamidie“ razstrelila Sv. Ivan Medua. — Velesile Skader definitivno priznale Albaniji.

Padec Odrina.

Danes je 550 let, odkar so Turki, ko so prihrumeli iz Azije, kot prvo večje mesto v Trakiji zavzeli lepi in bogati Odrin, ga izpremenili v svojo stolico ter potem od tukaj širili svojo oblast, dokler ni padel tudi Carigrad, prestolnica bizantskega cesarstva.

Danes, ko so Odrin zavzeli Slovani, ko je to nekdanji cvetoče mesto, ki je tvorilo biser v bizantski kroni, za katerega so se Grki, Bulgari in Srbi vedno medseboj bojevali, prešlo končno v roke novemu bulgarskemu carstvu, je pač na mestu, da se spomnimo, kako je pred pol tisočletjem padlo v oblast turškemu sultanu, ki so si odtod podjarmili Byzanc, Bulgarijo in Srbijo.

× × ×

Drugi turški vladar iz rodu Osmanov, Urkan, je svojo oblast razširil nad celo Malo Azijo in povzdignil Brusu v svojo prestolnico, postal neposredni sosed bizantskega vladarja. Bizantinsko ali grško cesarstvo je bilo tisti čas — XIV. stoletje — na tem, da razpade. Razjedale so ga neprestane državljanske vojne in slabotni cesarji, kakor tudi domači nasprotniki, ki so večkrat zaprosili pri Turkih za pomoč. Urkanov sin Soliman je vodil hrabre turške čete, ki jih je najel cesarski Bizanc, po Trakiji in tako spoznaval deželo, ki naj bi v bližnji bodočnosti postala turška last.

Da bi imel turško pomoč takoj pri roki, je grški cesar Ivan VI. odkazal Turkom prebivališče v gradu Tzympe pri mestu Galipoli. Tu so živeli najboljši turški vojaki s svojimi ženami in otroci po lastnih običajih, sprejemali cesarsko mezdo in čakali, kdaj jih zopet pozove Bizanc proti Grkom,

ali pa proti Bulgarom in Srbom. Tzympe bila torej prava in prva vojaška kolonija Turkov v Evropi, in sicer v času, ko Turki niso še pokazali osvajalnih namenov napram grškemu Bizancu.

Kmalu na to pa je silni potres leta 1354 razmere izpremenil. Bukareški vseučilišni profesor Jorga popisuje v svoji zgodovini osmanskega cesarstva to epohalno naravno nesrečo in pravi, da so Turki, kojih grad Tzympe je potres neprimerno manj poškodoval kot pa grška mesta, izrabili to katastrofo za svoje roparske pohode. Sedaj se je tudi Soliman, ki je dotlej bival v Mali Aziji, lotil posla in prispel v Evropo, da si osvoji po potresu poškodovana grška mesta. Saj mu je nudila popolna anarhija in pretirani strah Grkov za tako podjetje ugodno priliko. Polagoma je prehajal kraj za krajem v njegovo oblast. Povsod so se takoj naselili Turki in uvedli svojo vladno. Bizantince je energično prodiranje Turkov kar osupnilo. Nihče si ni znal pomagati. Carigrada samega se Turki zadržati niso lotili, pač pa so se obrnili v notranost dežele. Ponosni Bizanc je sicer bolela turška uzurpacija; zato se je jel pogajati s sultanom ter tudi z raznimi ženitvami skušal doseči uspehe. Toda vsa umetnost bizantinske politike je bila brezuspešna, ko je po smrti Urkanovi in njegovega starejšega sina Solimana zasedel prestol mlajši sin Murat. Ta je nastopil kot osvoboditelj Trakije in naselil tod svoje Turke. Takoj začetka svojega vladanja je posvetil pozornost razmeram v Evropi. S pomočjo energičnih poveljnikov se mu je posrečilo odtrgati Grkom celo vrsto primorskih mest (tudi Rhodosto) in vzeti utrjene kraje med Marmarskim in Črnim morjem. Carigrad je bil izoliran, trgovska pot do Odrina preseka-

na. Kot najvažnejše trdnjave novega turškega imperija v Trakiji se imenujeta Corlu (nekdanji grški Tzurulon) in Lüleburgas, ki sta dobila novo, močno obzidje. Do Odrina sta bili le še dve bizantinski postaji, med njimi Eski Baba (bizantinski Bulgarophyon). Svojo začasno stolico si je Murat postavil v Dimotiki. Sedaj je obdajal novo »evropsko provinco« Rumili, močan lok turških pozicij. Usoda Odrina je bila zapечатena.

Pod sultanovim poveljstvom in energičnim Lala Šahinom, Hadži Ilbekom in Evrenom so se začele sovražnosti proti lepi in mogočni trakijski centrali ob Marici, ki je po kratkem obleganju padla leta 1363. Grški komandant odrinski se je odpeljal s svojo rodbino proti Enosu, mestu, z njegovimi 15.000 hišami in celemu prebivalstvu pa je zavladal zmagovalni sultan, ki si je to utrjeno, na široki reki ležeče in s krasno okolico obdano mesto izvolil za svojo rezidenco. Tu je Murat preživel večji del svojih dni, urejajoč novo turško Rumelijo in pazno sledeč dogodkom na Balkanu. Semkaj se je preselil cvet turške (pravzaprav arabske) kulture in posebno s svojim stavbarstvom utisnil Odrinu nov pečat.

Po padcu Odrina se je spustil turški val ob Marici navzgor proti Bulgariji. Ti kraji so bili po imenu pač bizantinski, v resnici pa popolnoma sami sebi prepuščeni. Nesreča je hotela, da vladarske zmožnosti Asenovičev ni podedoval bulgarski vladar Šišman III. in Plovdiv je brez najmanjšega odpora Bulgarov podlegel Turkom. Z osvojitvijo zagorske krajine si je Murat utrdil začasno severno mejo svoje Rumelije in jo tudi na jugu, sledeč toku reke Marice, zavaroval. Tako so dobili Turki v roke del znamenite trgovske ceste do Solu-

na. Polovica Trakije in južne Bulgarije z Odrinom na čelu je bila v turški oblasti. Iz tega opirališča so manevrirali Osmani dalje.

× × ×

Posledice padca Odrina so nepregledne. **Bulgarija je s tem pridobila izredno moralno moč.** Odrin je bil, odkar obstoja, cilj vseh osvajalcev Balkana, Grkov, Bulgarov, Srbov. Danes bo postal najpomembnejše mesto nove velike Bulgarije in bo povečal sijaj tega mladega balkanskega carstva.

Pa tudi **balkanska zveza** je s tem veliko pridobila. Turčija stoji zdaj res pred koncem. Veliko skrbi pa vzbujajo zopet **skadrsko vprašanje**, čeprav so se velesile o njem zedinile.

Zavzelje Odrina

Hrabri poveljnik Odrina Šukri paša se predal zmagovalcem.

»Agence telegraphique bulgare« poroča: Šukri paša se je 26. t. m. ob 2. uri popoldne predal bulgarskemu generalu Ivanovu. Drugo iz Mustafa paše došlo poročilo pa izvaja: Šukri paša se je z ostankom svojih vojakov 26. t. m. ob 11. uri dopoldne udal.

Šukri paša

je v 58. letu svoje starosti. Vojaško je bil deloma vzgojen v Nemčiji in govori izborno nemško. V Odrinu je Šukri paša služil že več let. Z vso energijo je izpopolnjeval utrdbe, ki jih je prejšnji odrinski poveljnik Arif paša zanemarjal. Doma je Šukri paša v Erzerumu, rodu pa je albanskega.

V Sofiji

so z 21 strelj prebivalstvu naznanili, da je Odrin padel. Sofijčani so zelo veseli in navdušeni. Vse ulice so bile polne, ker so Sofijčani slavili zmago v Odrinu. Vsi zvonovi so zvonili.

× × ×

V Skadrskem jezeru in njegovih pritokih živi v ogromnih množinah mala srebrnosvitla ribica »ukljeveca«, katerih vsako leto nalove na tisoče kilogramov. Na Cetinju, na Rijeki jih je poln trg; prodajajo jih sveže, posušene in pečene. Ponekod je ta riba glavna hrana prebivalcev; tujci, ki so morali po več dni ostati na Rijeki, si niso ničesar tako dobro zapomnili kakor te ribe, ki so jih morali dannadan uživati. Teh rib je toliko, da jih precej celo izvažajo preko meje.

Bili smo v družbi s cetinjskim sodnikom g. F. Gledaje krasno, čisto vodo, v kateri je švigalo na tisoče srebrnosvitlih rib, se nam je nehote vzbudila želja po trneku; to mora biti krasna zabava v tej čisti vodi loviti ribe na trnek! Vprašali smo g. F., če ne goji tega športa. Toda ta se je posmejal in rekel:

»Kaj takega mi niti na misel ne sme priti! Po prepričanju Črnogorca je za in-

LISTEK.

Črnogorski spomini.

(Od našega dopisnika.)

Bilo je o minolem pravoslavnem Božiču. Ker je Črnogorcu ta praznik v pravem pomenu besede družinski praznik, katerega preživi v krogu svoje družine, so na sv. večer kavarne sicer še odprte, a prazne in kavarnar in natakter te gledata postrani, ako se zatečeš vanjo; na božični dan so pa tudi kavarne zaprte. Zato smo tisti, ki nas je poklicel radi vojne začasno pripeljal v Cetinje in nismo imeli svojega doma, božične dni porabili v to, da si ogledamo nekatere druge črnogorske kraje. V naslednjem nekaj spominov s te poti.

Lepa sloga med katoličani, pravoslavni in muslimani.

Na božični dan smo bili v Baru. Zjutraj smo na ulici srečali muslimanskega muftija (verski glavar), jezdečega na konju; bil je na potu k občinskemu predstojniku, da mu vošči vesel Božič. Isto je storil tudi barski katoliški škof. Kadar je pa kak katoliški ali mohamedanski praznik, pa pravoslavni vračajo z isto prijateljsko mero. Vse edini lepa medsebojna sloga, vsi so eno kot dobri Črnogorci.

Mesto vdov.

Rijeka je prijetno mesto, brez ostre zime, brez snega; božični čas je, a na odprtih oknih cveto rože. Sedimo zunaj pred kavarno in opazujemo življenje, ki se razvija na ulicah in trgu.

»Kako pa to, da je večina žensk zaveda v črno,« vprašam?

»To so vdove, ki so v sedanjih vojni zgubile svoje moške. 73 jih je.«

Triinsedemdeset! Saj je v mestu komaj toliko hiš. Vseh prebivalcev je le kakih 600.

Koliko gorja in nesreče je vojna prinesla samo temu mestu! A drugodi ni nič boljše, marsikje morda še huje. Ne samo Rijeka, marveč vsa Črna gora je danes dežela vdov in sirot. Hudo je vdovam po mestih, a kako je v sedanjem zimskem času onim v zapuščenih daljnih gorskih vaseh, sredi golega kamenja, kjer so bivališča redka in morda daleč okrog v vsakem domu osamljena vdova s kopo majhnih otrok! Krog in krog jih obdaja debel sneg in nemili sever jih zapira v koč; v koči pa zapuščen, ugaslo ognjišče in v srcih strah in težka skrb. Blagor mrtvim!

Vitezki narod.

Pravzaprav bi moral besedo vitezki dati med ušesca, kajti po zapadnoevropskih pojmihi so vsaj nekatera pravila ali načela, po katerih se Črnogorec ravna, vse preje nego vitezka. V naslednjem nar-
zglede.

Sedeli smo pred kavarno v Rijeki in čakali na prihod parnika. Pred nami je ležalo Skadrsko jezero; po njem je plulo mnogo čolničev, ki so prihajali mimo nas. V večini čolnov so bile same ženske, ki so veslale. Tu in tam je bil pa v čolnu poleg ženske tudi posamezen moški in tu se nam je nudil čuden prizor, da je moški udobno sedel pri krmilu, ženska pa se je upirala v težki vesli. Na naše začudenje nam je domačin pojasnil, da je temu vedno tako — veslanje spada med težka dela, ki se zde Črnogorcu vitežka, to je nezdružljiva z njegovim dostojanstvom. Zato mora ta posebel prevzeti žena. Odtod čudni prizori, ko močan in krepak mož sedi pri krmilu, slabotna žena — mnogokrat tudi mati njegova — pa vesla.

To čudno razmerje med moškim in ženo vlada v vsem življenju črnogorskega naroda. Vsa težka bremena, kakor drva, seno in drugo morajo žene same znositi na svojih ramah, bodisi domu, bodisi na trg. Moški bi se nikdar ne ponizal, da bi kaj težkega nesel. Da, celo tisti, ki se vračajo iz daljnega sveta, niso nič boljši. Dan na dan vidim Črnogorce, ki se vračajo iz Amerike. V daljni tujini je opravljal najtežja dela in se mu seveda še sanjati ni smelo, da bi jih namesto sebe naprtil komu drugemu. Na vsem dolgem potu mora tudi sam nositi svoj kovčeg — toda le do meje svoje domovine. Kakor hitro pride do črnogorske meje, si najame kako žensko,

Nekaj misli k regulacijskim načrtom Ljubljane.

Iz krogov interesiranih meščanov se je te dni vložila na občinski svet prošnja, naj bi se med frančiškanskim in Hradeckega mostom napravila brv med Gerberjevo in Krejčijevo hišo proti Frančevemu nabrežju. Ta brv se je tudi že sprejela v načrt inž. Kellerja.

V nastopnem priobčujemo dodatno prošnjo z vsem zanimivim utemeljevanjem: »Mi podpisani posestniki, trgovci in prebivalci prosimo dodatno k naši vlogi z dne 1. marca 1913, naj se napravi železna brv za pešce tudi od sveta pri »Tonhalle«: Gledališka štolba proti Frančevemu nabrežju do Krojaške ulice.

Sklicujemo se pri tem na citirano vlogo in na to, da so imeli že leta 1880. načrt te brvi v pretresu pri občinskem svetu in da je bil le-ta oziroma bivši župan g. Ivan Hribar tudi obljubil, da se za stvar pobriga. Za uresničenje tega načrta se je takrat posebno trudil zaslužni ranjki g. Fran Kollmann, — a žal je stvar zaspala.

Letos je radi poglobitve struge Ljubljane postalo več vprašanj perečih. V načrt inž. g. Kellerja iz Dunaja se je tudi že sprejela železna brv za pešce od sveta med hišama gg. Gerberja in Krejčija proti Frančevemu nabrežju. Ta trenotek se nam zdi ugoden, da spravimo tudi mi svojo željo, katero gojimo že desetletja, — do realizacije: da se namreč postavi taka železna brv za pešce tudi od sveta pri »Tonhalle«, Gledališka štolba proti Frančevemu nabrežju do Krojaške ulice.

Načrt te brvi si usojamo podkrepiti s sledečim razmotrivanjem:

Mi gremo s stališča, da bi bila taka brv od sveta pri »Tonhalle«: Gledališka štolba proti Frančevemu nabrežju do Krojaške ulice

1. praktične vrednosti,
2. da je ta brv tudi zahteva krasotja glede slikovitosti bodoče Ljubljane.

Ad 1. Praktično vrednost utemeljujejo sledeči momenti:

Brv bi napravila novo prometno cesto in tako izboljšala komunikacijo med levim in desnim obrežjem Ljubljane ter stranskimi ulicami, tako, da bi se ves promet brez dvoma močno dvignil.

Nameravana fasada ob bregovih Ljubljane bo stala okroglo 150.000 K. Za slučaj pa, da se vzameta v načrt med Hradeckega in frančiškanskim mostom obe železne brvi: ona od sveta med Gerberjevo in Krejčijevo hišo proti Frančevemu nabrežju, in druga od sveta pri »Tonhalle«: Gledališka štolba proti Frančevemu nabrežju do Krojaške ulice, — tedaj bi napravila ta brv s a m a, — ki bi stala komaj 26.000 K, — bila v t a k kras Ljubljane oziroma mesta, da bi se stroški ostale fasade lahko izdatno znižali; upamo si celo trditi, da bi v slučaju naprave teh brvi vsaka fasada sploh lahko popolnoma odpadla, ker bi že te brvi same nadvse ljubko dvignile slikovitost Ljubljane.

In ta praktični moment moramo pri utemeljevanju svoje prošnje posebno krepko poudarjati.

Ad 2. Da je ta brv tudi zahteva krasotja glede slikovitosti bodoče Ljubljane, se naj blagovoli razvideti iz sledečega:

Stavimo si živo pred oči dva narisa! V prvem narisu bi bila med frančiškanskim in Hradeckega mostom učrtana samo brv od sveta med Krejčijevo in Gerberjevo hišo proti Frančevemu nabrežju.

V drugem narisu pa je med frančiškanskim in Hradeckega mostom poleg gori omenjene brvi učrtana tudi brv od sveta pri »Tonhalle«: Gledališka štolba proti Frančevemu nabrežju do Krojaške ulice. S tem pridobi načrt Ljubljane med frančiškanskim in Hradeckega mostom po našem iskrenem prepričanju svojo dopolnitev, in celoten utis, ki ga napravi ta načrt, mora biti v očeh vsakega zelo lep in harmoničen.

Z zgraditvijo teh brvi bi dobila naša bela Ljubljana napravo, s katero bi se smelo lahko ponašala pred vsakim drugim mestom.

Sprehajališče ob Ljubljani bi šele z napravo teh brvi zadobilo veljavo prvovrstnega šetališča, ki bi sigurno pomenjalo za tuje posebno ob poletnem času zaradi prijetnega, osvežujočega hladu eno najbolj privlačnih točk naše prestolnice. Treba je seveda že sedaj gledati na to, da se napravi obe nabrežji dovolj široki, in sicer zaradi promenade in postavljanja miz, sto-

lov itd. Reko samo naj bi oživljali lični čolničarji, katere bi mogoče občina vzela v svojo upravo ter si s tem priskrbela nov vir dohodkov. V okras brvi bi naj bili lepi kandelabri in pestro cvetje. Na obrežjih bi bile restavracije, kavarne, s primernimi vrtovi, oziroma oleandri, kioski itd., itd.

Promenadni koncerti, ki bi se vršili v obližju hiše g. Mačka, bi bili ravno, ker so v centru, najboljše postirani. Teh koncertov si je želeli tembolj zaradi ugodnih akustičnih predpogojev. Godba, ki se v Zvezdi takorekoč izgubi, bi s svojega novega mesta prišla do polne veljave.

Živo bi postalo na čolničkih, ki bi švigali jadrno po Ljubljani, in še bolj živo na obrežjih.

Ko bi padel večer na mesto, bi zagorelo tisoč svetlih lučic v številnih svetilnikih na mostovih, brv in ob bregovih, in na čolničkih bi zažareli pestrobojni lampijoni.

Ta razsvetljava bi napravila v bajno-krasnih nočeh čaroben utis in nam ustvarila prave Benetke na slovenskih tleh.

Pozimi bi se napravilo mestno drsališče — ugodno tudi zaraditega, ker bi se led v senci zidovja zelo dolgo držal. Tudi zimsko veselje bi tedaj v osrčju mesta ljubko pozdravljalo tuje in domačine.

Vrhutega bi vse te naprave donšale občini tudi primerne dohodke.

Z napravo obeh brvi bi se torej predvsem zmanjšali stroški, dvignil bi se občini promet in izboljšala komunikacija med levim in desnim obrežjem Ljubljane ter stranskimi ulicami, s tem bi tudi mnogo pridobila slikovitost Ljubljane oziroma mesta, in to bi blagodejno vplivalo na tujski promet.

Usojamo si tedaj prositi:
Slavni občinski svet deželne stolnega mesta Ljubljane blagovoli ta naša razmotrivanja vzeti blagohotno v pretres.

(Slede podpisi.)

KNJIGOTRŽTVO.

* »V burji in viharju.« Zgodovinski roman iz hrvatske preteklosti. Spisal D. Velimir Deželič. Prevel Starogorski.

Burno dobo hrvatske zgodovine za časa Breslava, kneza posavske Hrvatske, ki je vladal v IX. stoletju v starodavnem Sisku, nam opisuje pisatelj v živih slikah, seznanjajoč nas pri tem z drugimi svetovnimi dogodki tistega časa. Ne samo glavne osebe: knez Braslav, kneževič Budimir Tomislav, pozneje prvi hrvatski kralj, knežinja Gertruda, pustolovja in ljubezni željna Nemka, Tihomil in Milena, temveč vse druge osebe so orisane tako dobro, da jih vidi čitatelj pred seboj. Pisatelj slika madžarske navale v našo domovino, narodne običaje, boj krščanstva s poganstvom, prvo zarjo hrepenenja po narodni slogi in padec posavske kneževine. Knjiga vzbuja veliko zanimanja od začetka do konca in iz vsega se zrcali trpljenje in slavni dnevi Jugoslovčanov. Roman »V burji in viharju« je preveden tudi že na češki jezik. Roman ima mnogo slik. Knjiga, ki bo gotovo kras vsaki knjižnici, stane s poštnino vred 3 K 30 vin., elegantno vezana 4 K 80 vin. in se naroča v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Sanatorium Emona v Ljubljani, Komenškega ulica 4
Privatno zdravilišče za notranje in kirurške bolezni. — Porodnišnica. — Medicinalne kopeli
Lastnik in šef-zdravnik: Dr. Fr. Dergano, primar. I. klr. odd. dož. boln.

Prodajalko

za trgovino z mešanim blagom sprejme
Fran Urbančič v Knežaku, Notranjsko.

Velika gostilna

edina v vasi in 954
lepo posestvo

blizu kolodvora in farne cerkve na Spodnjem Koroškem, 16 ha polja, 15 ha gozda, 6 ha travnikov, dvoje servitutnih pravic, se pod ugodnimi pogoji **takoj proda.** — Več pove uprava lista pod »št. 954«. (Znamka za odgovor.)

: Naročite „Slovenca“.: Avtomobilna zveza

Idrija, Logatec, kolodvor.

Odhod iz Idrije:	Prihod v Logatec:
ob 6— zjutraj	ob 7:50 zjutraj
„ 12— popoldan	„ 1:40 popoldan
„ 3:30 popoldan	„ 5:10 popoldan

Odhod iz Logatca:	Prihod v Idrijo:
ob 8:30 zjutraj	ob 10:20 zjutraj
„ 2:30 popoldan	„ 4— popoldan
„ 6:30 zvečer	„ 8:15 zvečer

Cene z avtomobilnim omnibusom:

		I. razr.	II. razr.
Idrija-Logatec	ali naspr.	K 3—	K 2—
Idrija-Godovič	„	1:50	1—
Godovič-Hotedrška	„	1:50	1—
Hotedrška-Logatec	„	1:50	1—

Cene s kombiniranim avtomobilom:

		I. razr.	II. razr.
Idrija-Logatec	ali naspr.	K 3—	K 2—
Idrija-Godovič	„	1:50	1—
Godovič-Hotedrška	„	1:50	1—
Hotedrška-Logatec	„	1:50	1—

Označena vožnja se vrši vsak delavnik, omnibus vozi vsak dan opoldan, ob nedeljah in praznikih vozi le opoldan omnibus.

Točnost se po možnosti vzdržuje, vendar pa ne prevzamemo nobene odgovornosti za morebitno zamudo.

Valentin Lapajne v Idriji.

Proda se dobro idoča

pečarska obrt

z veliko trgovino posode, s 4—5 pomočniki, 60—100.000 K letnega prometa, velikim številom odjemalcev, tudi na Kranjskem. Cena 3000 K. — Zaloga posebej le proti gotovini, v Celovcu v bližini »Narodnega Doma«. — Vprašanja sprejema uprava lista pod št. 795.

Izgotovljene obleke

površniki, pelerine za moške in dečke, fine vrhne jopice, cele obleke, kakor tudi **posamezna krila** za ženske. — Velika izbira v prvem nadstropju. — Nizke stalne cene v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ Ljubljana, na vogalu Medarske ulice in Pred Škotiijo 3
nasproti gostilne „Pri Sokolu“ v podružnici tvrdke R. Miklaue.

767

modni salon damskih in vseh vrst slamniov.

Najnoveše pariške in dunajske oblike.

Žalni klobuki so tudi vedno v zalogi.

Cene nizke. Postrežba točna in solidna. Pismena naročila se odpremijo obratno. — Z odličnim spoštovanjem

A. Adamič, Kranj.

Sampanjec Kleinoscheg

Tehnična pisarna.

Naprava vseh v stavbeno stroko spadajočih načrtov

Stavbeno podjetje Valentin Accetto,
Ljubljana, Kolodvorska ulica 8.

zaprisež.
sodni izvedenec.

Oblastveno koncesijonirana zasebna posredovalnica za nakup in prodajo posestev in zemljišč.

Sploh se sprejemajo vsa v to stroko spadajoča naročila.

3423

MODNI SALON STUCHLY-MASCHKE

Židovska ulica št. 3.

naznanja in priporočila častitim damam tu- in na deželi svojo krasno izbiro dunajskih in pariških modelov, kakor največjo zalogo športnih klobukov

Žalni klobuki vedno v zalogi. Popravila se točno izvršujejo.

856

Cene zmerno nizke.